

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, διηγεῖται παρασκόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν διαγεγραμμένους καὶ ὑπὸ τοῦ Ὁμοῦ καὶ Πατριωτικοῦ Κανονιστικοῦ Κελεύσαντος, ὡς ἀνάγνωσμα ἐπισημὸν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐτησίᾳ, δε. 35. Ἐξέμητος δε. 19. Τριμήσιος δε. 10.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Αἰγύπτου Γε. Δ. 50. Ἀγγλίας, Κόρινθου καὶ Λοιστῶν Ἀποικιαῶν Ἀσπίνα 10, Ἀμερικής Δολλὰρ. 4. Δοσιπῶν χωρῶν φράγμα Γαλλία 25. Ἐξέμητος καὶ Τριμήσιος ἀνάλογως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ, 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουσι τὴν 1ην ἰουλιουαίου μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Ἐδουάρδου δε. 88, παρὰ τὸ Βασιλικόν

Περίοδος Β' - Τόμος 30ός.

Ἐν Ἀθήναις, 5 Μαΐου 1923

Ἔτος 45ον - Ἀριθ. 21

Ἡ ΜΙΚΡῆ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

(Μυθιστόρημα ὑπὸ ΜΑΡΙΕ ΓΙΡΑΡΔΕΥ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ' (Συνέχεια)

Ἐκείνος τὴν ἐξέτασε καὶ διέταξε ἀπόλυτη ἡσυχία.

—Μακρὰ ἀπὸ συγκινήσεως καὶ στενοχωρίας, εἶπε... Τὸ κοριτσάκι αὐτὸ ἔχει πολὺ εὐαίσθητα νεύρα καὶ περιστατικὰ ἔμοια μὲ τὸ σημερινὸ εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνα γιὰ τὴν ὑγεία του.

—Τώρα εἰμαστέ καλά! σκέφθηκε ἡ κυρία Ἐριώ. Μὰ ἄρρωστη ποὺ χρειάζεται φροντίδες, ἐνῶ καταδικασμένη σ' ἀκίνησια καὶ τὸ σχολεῖο μου σχεδὸν σ' ἐπανάστασι!...

Ὡστόσο, κατὰ τὴν δύο ἐκτόγεμα; φάνηκε ἡ Ζίνα μὲ τὴ θεία της; ἡ πριγκίπισσα Βαλεντίνα ζητοῦσε ἀκράσῃ ἀπ' τὴ διευθόντρια.

Ἡ κυρία Ἐριώ τις δάχτυλε σὸ γραφεῖο της, ἐντελῶς μόνη.

Τ' ἀποτέλεσμα ἦσαν ὅτι ἡ κυρία Φροστάτ πήρε τὴν ἀντιφά της ἀπ' τὸ σχολεῖο, ὅπως εἶχε προαποφασισθῆ. Ζήτησε ὅμως νὰ πάρῃ καὶ τὴ Θωμαῖδ σὸ σπῆτι της ὡς ἐτοῦ γινεῖ καλά.

Κι' αὐτὴ κι' ἡ Ζίνα ἐπροσέθησαν πῶς θα τὴς ἔκαναν ὅλες τὴς περιποιήσεις ποὺ ἡ κατάστασι της ἀπαιτοῦσε. Τὸ τρυφερὸ κι' εὐρηνικὸ περιβάλλον τῆς μικρῆς βίλλας, θὰ ὠφελοῦσε δίχως ἄλλο τὴ μικρὴ ἄρρωστη περισσότερο κι' ἀπ' τὰ φάρμακα.

Ζήτησαν τὴ γνώμη τοῦ γιαιτροῦ. Ἐκείνος εἶπε ὅτι τὸ σχέδιον αὐτὸ τὸ ἐπιδοκίμαζε μ' ὅλη του τὴν καρδιά. Ἡ κυρία Ἐριώ δὲν ἔφερε τότε πιά ἀντίρρηση κι' ἡ μικρὴ Ἰνδὴ μεταφέρθηκε σὸ σπῆτι τῆς κυρίας Φροστάτ.

Ἡ κατμένη ἡ μικροῦλα ἦταν τόσῳ εὐχαριστημένη ἀπ' αὐτὴ τὴν τακτοποίηση, ὅπως ἡ θεραπεία της εἶνε κίβλος ἀρχίσει.

Ἡ πριγκίπισσα Βαλεντίνα ὅμως ἦταν πάντα ἀασχολημένη καὶ ἔργοις.

Σὲ λίγες μέρες ἡ Θωμαῖδ θὰ γινόταν ἐντελῶς καλά καὶ θὰ ξαναπῆγαινε σὸ Παρθενναγωγεῖο τῆς κυρίας Ἐριώ.

Τότε ὅμως τί θὰ γινε τὰν ἡ Ζίνα, ποὺ δὲν μπορούσε κι' αὐτὴ νὰ πάῃ μαζί; Σὲ ποῖο σχολεῖο θὰ τὴ δεχόνταν, ὅστις ἀπ' αὐτὸ τὸ διώξιμο;

Ὡστόσο οἱ νόχτες τῆς Θωμαῖδ πρηνόσαν γεμάτες ταραχὴ. Οἱ ὑποφίτες τῆς διευθόντριας τὴν κωνηόσαν ἀκόμη καὶ σὸν ὄνο τῆς.

Ἐνα πρωὶ, —μόλις εἶχε χαράξει, —βαθειὰ ἀναστεινάγματα ἐξέπνισαν τὴ Ζίνα.

Ἀμέσως πέρτεσε μὰ ρόμπα κι' ἔτρεξε σὸ δωμάτιο τῆς φίλης της.

Ἡ Θωμαῖδ ἦσαν κνήσιμένη σὸ κρεβάτι της μὲ μάτιζ γεμάτα τρόμα.

—Τι ἔχεις, Θωμαῖδ; ρώτησε ἀνησυχὴ ἡ Ζίνα.

—Ἦποστα, Ζίνα... Ἐνας ἐφιάλης... Ἀπὴ ἡ καταραμένη ἡ γέφορα μὰ θασάνισε καλὶ. Κάθε μέρα ἔχω τὴν ἐλπίδα πῶ; καὶ καὶ θὰ συμβῆ γιὰ ν' ἀποδειχθῆ πῶς ἐγὼ δὲν ἐπρόνιαι τις σάντες. Ἄλλ' ἄλλοίμουνα! ἡμαθῆτρια ποὺ τὸ χεὶ κῆρει, δὲ δίδεται νὰ τ' ὁμολογήτῃ.

Ἡ Ζίνα ἔπασσε τὸ χεὶ της ποὺ ἔπαιγε καὶ τῆς εἶπε ἀσπῆρα:

—Ἀρκετὰ γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα, Θωμαῖδ... Ἄν μου ξανακλήσης γι' αὐτὸ, σὲ στέλνω πίσω σπῆν κυρία Ἐριώ... Κοιμήτῃ γρήγορα, γιαιά...

Ἡ μικρὴ βασιλίσσα δὲν τελείωσε τὴ φράσι τῆς, μὰ κινεῖσε τὸ δάχτυλό της ἀπειλητικὰ.

—Ἄν σὲ πειράξει, δὲν ξαναμιλῶ ποτὲ πιά γι' αὐτὸ, ἀπάντησε ἡ μικρὴ μὲ τὴν ἀσπῆ φωνοῦλα της.

Ἡ Ζίνα κρινόσε πάντα τὸ χεὶ τῆς Θωμαῖδ καὶ φαίνόταν σὰ νὰ τῆς διοχέτσει μ' αὐτὴ τὴν ἐπαφὴ ὅλη τὴ δυνάμη της καὶ τὴν ὑγεία της.

Ἡ νόχας, ἐαπλώθηκε σὸ κρεβάτι της καὶ σὲ λίγο καθὸς ἔπνος τὴν εἶχε ἀποκοιμίσει.

—Θωμαῖδ μου, μικρὸ ἐνιτεμένο πουλάκι, φθόρισε ἡ Ζίνα νετ Φροστάτ.

Κι' ἡ καρδιά της ἐεχειλίξε ἀπὸ ἀδελφικὴ ἀγάπη. Ἡ μικρὴ Ἰνδὴ ταξείδισε τώρα πιά σπῆς χώρες τῶν ὀνειρώων κι' ὅμως ἡ φίλη της τὴ νανοῦριζε ἀκόμη μὲ γλυκόλογα κωνὰ σὸ πρὸσεφάτι της:

—Ὅλτῃ βροῦμε αὐτὴ ποὺ ἀφίνει νὰ σὲ κατηγοροῦνε, θὰ τὴ βροῦμε... Κοιμήτῃ ἡσυχᾶ, μικροῦλα μου.

Ἐμενε λιγάκι ἀκόμη κι' ὅστερα θῆκε πιατώντας σὸ νύχια. Κι' τὰ πουλιά ποὺ ἡ χαρῶτῃ τὰ ἐπνοῦσε, λίκνιζαν μὲ τὸ κελάδημά τους τὸ γλοκὸ ὕπνο τῆς Θωμαῖδ...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'

Ὁ Σαβατάκιος

Διὰ τὸ σὸ Παρθενναγωγεῖο, ἦταν ἕνα «Κατακτημα εἰδῶν πῆγαλε»

«Ὁ μικρὸς Πρωὶ, ὁ καταστηματοῦχος, ποῦ σὺσε ἀπ' ὀνα.» (Σελ. 162, στ. α')

Αγαπητοί μου,

ΕΣΣΕΡΕΣ πέντε αδελφές της 'Αδελφούλας μου' είναι άφιγμένες στην περιγραφή ενός περιβόλιού. Το περιβόλι αυτό το ξέρω καλά. Το βάζω στο σπίτι του Βαλλιδή, μα είναι το δικό μου, του πατρικού μου σπιτιού το περιβόλι. Εκεί μέσα μεγάλωσα. Ήταν το παιδικό μου βασιλείο εκείνο το κομμάτι γης, το τριγυρισμένο από ψηλά μουριά, πρασινωμένα από μουσκούλη. Περούσα εδνημιμένους όφρες, τρέχοντας στα στρατόνια, σκαρφαλώνοντας στα δέντρα, παίζοντας ή διαβάζοντας κάτω από τις περσουλές. Κι' από δική μου πείρα, προσιωπική, λέω στην αρχή πως είναι «άπο τα πιο εχάριστα κι' όφελυμα πράγματα να περνά κανείς λίγες ώρες καθήμερα μέσα σ' ένα περιβόλι».

Αυτή την ευχαρίστηση και την ωφέλεια μου την έστέρησαν οι περιστάσεις. Αναγκάστηκα να έλθω έδω στην Αθήνα και να καθήσω σε σπάνια χωρίς περιβόλι. Για μικρή παρηγοριά, πηγάζουν κάπου-κάπου στο Βασιλικό. Μα δεν είναι βέβαια το δικό μου. Μόνο που μου το θυμίζει. Κι' έχω αληθινή χαρά, όταν ανακαλύπτω κειμέσια κανένα δέντρο, κανένα φυτό, κανένα λουλούδι, σαν κι' εκείνα που είχα στο περιβόλι μου.

Προχίτες, άξαφνα, ανακάλυψα μια φοινικιά. Υπάρχουν, ξέρεις, χιλίων λογίων φοινικιών. Αλλά εκείνη ήταν άπαράλληλη με τη δική μου, με τη φοινικιά της 'Αδελφούλας μου, που τον χειμώνα κουνούσε τους κλώνους της «σά χέρια δαιμονισμένου». ... Και μια μουσμουλιά, από κείνες που κάνουν τα γλυκά μουσμουλά, — όχι τα ξυρόγλυκα, — που δεν μεγαλώνουν πολύ και που τα φύλλα τους έχουν μια χάρη και μια γυαλάδα ξεχωριστή. Παιδί, τη φοινικιά, — βαγιά την έλεγα, — τη φοβόμουν. Με τον πανύψηλο, γυμνό κι' ανώμαλο κορμό της, και τα πελώρια κλαδιά της άπάνω, μου φαινόταν σά γίγαντας, σά σκουληκιό. Τη μουσμουλιά όμως, — νεοπιδά την έλεγα, — την αγαπούσα. Με φαινόταν ήμερη και γλυκιό σαν κοπελλούλα. Κάποτε στολιζόταν μ' άσπρα λουλούδια που εδωδίασαν μεδυστικά. Όλες οι μέλισσες εκεί μαζεύονταν, και γι' αυτό ίσως δεν τάχαβα έχω, Κι' έκανα πολύ καλά, γιατί σε λίγο

τα λουλούδια εκείνα γίνονταν φρουτάκια, κοκκινωκίτρινα σά χρυσά και γλυκά σά μέλι. Οι μέλισσες μου τάφιναν. Και τα τριγυνούσα. Η φοινικιά όμως ποτέ δεν έκανε φρούτα. Κάτι λουλούδια μόνο, παράξένα σαν κι' αυτή, κλεισιμένα σε κάτι μεγάλες θήκες, που άνοιγαν άξαφνα και τα σκορπούσαν από ψηλά. Μπορούσα ποτέ ναγαπώ τη φοινικιά σαν τη μουσμουλιά; Στην 'Αδελφούλα μου' περιγράφω το περιβόλι και στις τέσσερες εποχές του χρόνου. Έχω συγκεντρωμένες εκεί όλες μου τις χειμωνιάτικες, τις άνοιξιάτικες, τις καλοκαιρινές και τις φθινοπωρινές έντυπώσεις από το περιβόλι. Το φρουμένο χόμα του καλοκαιριού, που έπινε με λιπαργία το λίγο νερό του βοτανικού ποτισματος τις μεγάλες πεταλούδες που πετούσαν στή λαύρα της ήμερας ή στή όσροσιά του δειλινοού τόνος γούλλου της νύχτας, τις κωλοφωτιές, τις λούργρες, τα ξερά φύλλα, τους σπάνιους βλαστούς και τους άφθονους καρπούς. Έπειτα τα πρωτοβόχια του φθινοπωρού, το μισοκίτρινα όφρα δέντρα, τους σαλιάγκους, την πρώτη βλίτσηση των αγριόχοριων και συγχρόνως το εξακολουθητικό πέσιμο των φύλλων, τη γύμνια και την ερημωγή που δλοένα μεγάλωναν. Έπειτα τις νεροπονιές, τάστραπόβρογια, τους άεργδες και τα κρύα του χειμώνα, τις «θάλασσες» — ταιγιοδημητριακά, — που γέμιζαν το περιβόλι, τα περασμένα πουλάκια που σκάλιζαν το χόμα και τη νάρκη που ήταν χυμένη σε έδα, σά να κοιμώταν ή φρόση και να περιμενε...

Και να το ξύπνημα, ή άνοιξη κι' ή εδνησια! Την προμηνοσαν το λευκό άνθισμα της μυρδαλιάς και το ρόδινο της ροδακινιάς. Και ξεπετιόνταν τα μπουμπούκια άφθονά κι' έξεβλάσταν ναν τρυφερά φύλλα, κι' έγυρίζαν πάνω τα χελιδονία, κι' έπληθαιναν τα ζαφίφια, κι' άρχιζε μια ήχηρη και πολυσύνθετη ζωή μέσα στους τοίχους τους ανεπισημένους από μουσκούλη νέα, καταπράσινα, κίττα απ' τον γαλάζιο, γελαστό ουρανό, που φαινόταν κι' αυτός νέος. Κι' έφτανε έτσι ο Μάης, ο μορφωτικός, το βασιλόπουλο, και τον δεχόταν το περιβόλι σά στολισμένο παλάτι...

Προχίτες, που πήγα πάλι στο Βασιλικό περιβόλι το άνοιξιάτικο, θυμήθηκα αυτό το πανηγύρι, όπως τδβλεπα στο δικό μου σαν ήμουν παιδί κι' όπως το περιγράφω στην 'Αδελφούλα μου'. Και σήμερα που έπρσπε να σάς γράψω για την Άγοιή, για το Μάη, έπροτίμησα αυτή την περιλήψη της περιγραφής μου. Όσοι έχετε την 'Αδελφούλα μου', διαβάστε πάλι το

«Περιβόλι». Μα όσοι μπορείτε, πηγαίνετε καλύτερα σ' ένα περιβόλι άληθινό.
Σας άσπάζομαι
ΦΑΙΔΩΝ

Ο ΒΡΑΧΟΣ ΤΩΝ ΓΛΑΡΩΝ

(Μυθιστόρημα του Άκαδημαϊκού JULES SANDAEU).

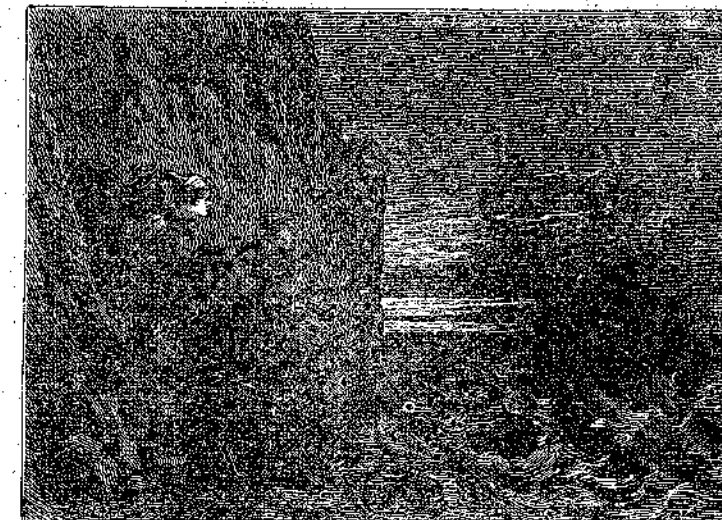
IB. (Συνέχεια)
Κι' οι τρεις οι άποκορφοί τραβούσαν, για να μη φωνάζη ύπερα ο Κοουκουίνος πως άδύος έκαμε έλο τον κόπο κι' έπρσπε να πάρη το μεγαλύτερο και το καλύτερο κινωμάτι.
«Όσο έλειπεν το δίχτυ με το ανθρώπινο φέρι που ν' άνεβλινη, τόσο οβρλιζάτι από τη χαρά τους. Ο Θωμάς; ο ακόμορφος παραδερνε και μέια και πολλαμάς να σελίη κανένα μάτι του δίχτυο και να έσφύγη.
Πιώς ν' έλεπε κλήβια έσεινο το και ποδ κρεμάταν στον άέρα, θλίβε πως έκει μέσζ βρισκόταν ο βασιλιάς της Τραμπούλιας, που οι όπήκοι του τον είχαν φρεσάι για να τον φάει!
«Καθώς τραβούσαν το σχοινί, το δίχτυ άνεβλινε. Έπειτα, με τα πηδήματα το Θωμάς, βάραινε και τους έσφαιγε λιγάκι το άνατέρναν πάλι κι' κεινο τρέξεν στον άέρα σαν άνεμη και σκόνταβα σε κλάγια το βράχο.
«Δού άρως παιδουόγταν έτσι. Τελοσπάντων, έπειτ' από χιλία βάραινε, το δίχτυ άνεβηκε άπάνω στο βράχο, άκρη-άκρη και δεν είχαν μια παρά να πλώσουν τα χέρια και να τραβώσουν το φέρι τους. Αιούσο τραβούσαν... Τρόβα ο άνας, τρέβε ο άλλος, τα ρουθούνια τους άχνίζον, τα στόματά τους άφρίζον, τα δόντια τους γυλιζον, τα μάτια τους άσφάφτον.
«Ο ακόμορφος ο Θωμάς, το λιγμένος μέσζ το δίχτυ και χροκοόμενος από έω κι' από κεί, είχε μείνη δλολόφωνος: αλλά την τρομερή αυτή στιγμή, λοιπήθηκε θεός τίν προπάππο μου και πάλι σπάει κίφανα το δίχτυ, ο βασιλιάς της Τραμπούλιας μπουόμ! πέφτει κατακέφτλα στή θάλασσα, και πλάφ! παρ' τους άνάσκαλα τους άγριαν'ρώπος που τον τραβούσαν!...
«Ο Κοουκουίνος, γεμάτος άπάλησια και λούττα, πηλά σ' ένα πιο χαμηλό βράχο και σκόδαι να έση τι άπέγεινε ο... μεζές.
«Έ, έσο να σηκωθον οι άγριαν'ρωποι και να καταλάβον καλά-καλά τι έτρεξε, ο Θωμάς άρχισε κλάμα να κολομπά σαν δελφίνο προς το κινωμάτι. Το κινωμάτι αυτό, άμερικάνικο, παραστικό, άια έλδε από μακριά το κακό που έκαναν οι άγριαν'ρωποι άπάνω στο βράχο, σπάθηκε λιγάκι να τους κάρη χάρη.
«Έπειτ' από λίγη ώρα, ο Θωμάς ήταν άπάνω στο κατάστρωμα. Εδός

δημήθηκε την παλιά του τέχνη, έέχασε πως ήταν βασιλιάς της Τραμπούλιας και έαναθυμήθηκε πως ήταν ναυτη. Μια και δού λοιπόν σκαρφαλώνει στο μεγάλο κινωμάτι, στήλώνεται άπάνω στήν κόφα κι' από και καιμάρωνει τον πευνα σμένο λαό του.
«Το κινωμάτι είχε ξεκινήσει κι' έφρευε σιγά-σιγά.
«Οι άγριαν'ρωποι ήταν άκόμα στοδς βράγους κι' έχασκαν σά χαζοί.
«Ο Θωμάς τότε άκομμήθηκε στή μύτη του το μεγάλο του δάγτυλο, άτλωσε και τα δού του χέρια ένωμένα και, κοιόωντας τα δάγτυλα σά νάκαις φλογέρας, τους φώναζε δυνατά και με γέλιο: «—Καλή όρεξη, παιδιά μου!.. Φάτε τώρα και χωρίς έμένα!.. Ζήτω το Σουταγμα της Τραμπούλιας!»
Η παλιόρα
«Ο Κοουκίς τελείωσε την έπερηχία του προπάππου του και τα παιδιά χάρησαν ύπε βολικά που ο Θωμάς σάθηκε από τα δόντια των άγριαν'ρωπων.
«Άξαφνα μια βοή μεγάλη σκέπασε κάθε φωνή. Ο Κοουκίς, άκομγοντας τη βοή αυτή, άνατριχίασε, άκροάστηκε κι' έβγαλε μια κραυγή άγωνίας. Χωρίς να θέλουν, χωρίς να έξερουν, κραύγασαν και τα παιδιά κι' άρχισαν να τρέμουν.
Μα τι ήταν; τι τους έκανε να τρομάζον έτσι και νάναστατωθούν;
Στο σκοτάδι της νύχτας, κάτι κατάμαυρο άνεβαινε στο βράχο τους, κάτι που δεν μπορούσαν να διακρίνουν τι είναι... Κοουκούταν άπάνω-κάτω με μεγάλη βία και άνεβαινε, έλο άνεβαινε, ώστε κόντενε να σκαπάση το βράχο.
«Έ, σούτο το μαύρο πράγμα, το πιο μαύρο απ' το σκοτάδι της νύχτας, ήταν ή θάλασσα. Με μεγάλα κινωμάτα και με μεγάλη ταραχή, ή θάλασσα έρχόταν, άνεβλινε να τοδ σκαπάση, να τοδ καταπιή.
«Καλή όρεξη, παιδιά μου! (Σελ. 165, στ. α.)

Τα δόστωρα παιδιά κατάλαβαν πως ήταν χαμένα.
Ποτέ δεν περιμεναν πως αυτό θα ήταν το τέλος της άνοχης και της παρακοής τους. Κι' έπρσπε να το περιμεύον, γιατί ήσαν πολύ καλά πως τη νόχτα γίνονταν παλιόρα και τα νερά άνεβαιναν τακτικά. Αλλά το είχον λησμονήσει.
«Έντροια, σάν τραλλά, έτραχαν άπάνω στοδς βράγους, σάν τα ποτιλία μέσα στή φάκα. Φώναζαν τους γονείς τους να τα βοηθήσουν, έκλαιγαν γοερά και ή βοή των κομάτων έπινγε τις κροαές τους.
Αυτή τη φεβερή ώρα, μόνο ο δεσέγγονος του πρώην βασιλιά της Τραμπούλιας είχε το νοδ του μέσα στο κινωμάτι του. Όλοι οι άλλοι τα είχον χαμένα.
«Ο Κοουκίς μόνος κείταζε πως να βρη τρόπο να σώση τη ζωή των συντρόφων του και τη δική του.
«Εγώρως έλο το νησίκι, έλο το βράχο των Γλαρών, που ήταν κταφαγωμένος από τα κινωμάτα και γεμάτος γούδες και σχισμές.
«Εδύκολο ήταν να καταφύγουν, να κρυφθον σ' αυτές τις κορυφές: ά γά κι' έκει θα έρχόνταν τα νερά να τους πνίξουν. Ήταν λοιπόν άνάγκη νάνεβδον άπάνω στήν κορυφή.
«Αλλά πως νάνεβδον; Ο βράχος ήταν ο άθος, γλοταρός. Νά μείνον λοιπόν έκει που ήταν και να πνιγδον; «Όχι βέβαια. Κάτι έπρσπε να γίνη.
«Η άνάγκη κάνει τον άνθρωπο έσφορετικό. Κι' ο Κοουκίς, από σκέφτηκα λίγη ώρα, βρηκε τρόπο σωτηρίας. Πήρε έδα τα σχοινιά που είχον βρεθή στή βάρκα και γρήγορα-γρήγορα έκλεψε μια σκάλα, μια άνεμίσκαλα, σάν το πιο έπιτήδαιο τεχνίτη. Έπειτα, με δυνατή φωνή, είπε στοδς άλαλασμένους συντρόφους του.
«—Ήσυχια, παιδιά! Έ, πως κάνετε έτσι;... Αμ, δεν ντρέπεστε και λιγάκι; Δεν είδατε μαθές τον προπάππο μου, σά τι φοβερό κίνδυνο βρέθηκε κι' πως τη γλύτωσε; Δεν καθότανε όμως να κλιή σάν και εσ; Έλάτε! κουνήθηκε μια σκάλα!»

Μα τα λίγα αυτά λόγια τους έδωσε θάρρος και τους είπε τι έπρσπε να κάνουν.
Οι πιο δυνατοί στήριχθησαν στο βράχο, οι άλλοι άνεβηκαν άπάνω στον όμο τους, οι πιο μικροί στοδς όμους των πιο μεγάλων, κι' έτσι σχημάτισαν μια ανθρώπινη πυραμίδα, με βάση τον Φουκίωτη και τον Άγκιστη και με κορυφή το Στέφανο.
«Το νοδ σας! φώναζε τότε ο Κοουκίς.
«Και πανονοντας φόρα, πήδησε, άρπαξε την άκρη του βράχου και άνεβηκε άπάνω. Μ' αυτό το κήδημα, λίγο έλειψε να ρίξη το μικρό Στέφανο. Πέτοχε όμως κεινο που ήθελε. Κι' είδα πως ή κορυφή έκείνη του βράχου ήταν ίσια, εδρύχωρη και μπορούσε να τοδ χωρέση άνεωρη.
«Αφού άνεβηκε έτσι πρώτος, κρέμασε την άνεμίσκαλα από μια προεξοχή του βράχου και, έσπλωμένος, την κρατούσε σιλά δυνατά, ως που άνεβηκαν ένα-ένα τα παιδιά έδα.
«Ήταν κινός, γιατί ή θάλασσα είχε άνεβη κι' αυτή και τα κινωμάτα έβρσχαν τις φτέρνες τους.
«Πρώτος-πρώτος σκαρφαλώσε ο Στέφανος, και με μεγάλη εύκολία σά να ήταν κοτσός.
«Αχ, άχ! έκινε ο Πλημάρης τη στιγμή που έβαζε το πόδι του στο πρώτο σκαλοπάτι! Αχ, αν μάκούγατε απ' την αρχή, τώρα θάμαστε πλαγισμένι στα ζεστά μας κρεββάτακια!
«Αφού άνεβηκαν σ' έκείνη την κορυφή, που δεν ήταν όμως κι' ή ψηλότερη, ο Κοουκίς έέτασε το βράχο κι' είδε πως ή κατασκευή του ήταν πολύ περίεργη.
«(Έπεται συνέχεια)
Μεταφράσεις Π. Ι. Φ. και Γ. Φ.

Κατάλαβαν πως ήταν χαμένα... (Σελ. 165, στ. β')

ΣΥΛΛΟΓΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΣΟΝΝΕΤΟ

[Στὸ λούκιμα μιάς φίλης μου]

ΓΑΙΟΝ. ΞΥΚΟ. 181. Χαρά σὸ νιὸ ἢ σὴν γιὰ πούδ' ἔγινε γρόση. Καὶ γίρω τῆς θ' ἀπλώνεται σκο...

—Βιβλίον ἱερὸν, πού κρύβεις στὶς ψυχούλες φιλικές καὶ ἀστρεμ...

Ο ΝΕΟΣ ΠΟΥ ΠΛΑΞΕ ΤΥΧΗ

Εἶπε ὁ πλούσιος γέρος στὸ φτωχὸ νέο: «Φτωχὲ μου νέε! Ἀστεγος, πενιχασμένος, φανερότατος...

«Νά με κ' ἐγὼ ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος: πλούσιος, δυνατός, κυριαρχός με τὸ χρέμα μου... ἄλλὰ γέρος! Σὲ λίγο ἢ κούρα φτερωτά...

ἀχειρές ἀπολαύσεις τὸν καλοῦσαν τριγύρω του, ἐννοίως κ' αὐτὸς τότε τὸ σῶμα του νὰ ριγῆ...

Τότε συνήλθε κ' ἐννοίως τὴν τρέλλα πούχε κἀμει. Ἐτρέφε σὴν τρέλλοι νὰ βοῦ κ' αὐτὸς κἀποιον ν' ἀνταλλάξῃ τὴν τῆχην...

ΟΠΙΣΘ ΟΙ ΟΝΟΙ

«Ὅταν ὁ Ναπολεὼν ἐξεστράτευσεν κατὰ τῆς Αἰγύπτου, τὸν ἀκολούθησαν καὶ πολλοὶ σοφοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης...

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Μεταξὺ Διαπλαστικῶν Παιδῶν. Ο Α'. — Ἄν μορφή νάνακαλύψῃ τὸ ψευδώνυμό μου, θά σοῦ πᾶ μπράβο.

Ἡ ΑΔΕΛΦΟΥΛΑ ΜΟΥ

[Ἀρθρον δημοσιευθὲν εἰς τὸ «Ἔθνος» τῆς 20' Ἀπριλίου.]

Ἰδού ἕνα ἔργον, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ λέξις «ἀριστοεργηματαί» δὲν εἶναι καθόλου βαρεία. Ὅσοι τὸ ἐδιδάσαν μικροὶ εἰς τὴν «ἐπιπλοῆσιν» τοῦ 1891...

Κι' ἐγὼ σὰς ἀγαπῶ, Κυρία Πηνελόπη, εἰς δάματα αὐτὰ ποὶ μοῦ ἄν καμμιὰ φορὰ ἐρῶ νὰ ἐκτελέσῃς μὴ παροργισθῆς, δὲν σημαίνει...

Ὁ Μικροβίος ποὶ μοῦ στένει πρῶτον τὸ ἐσπασθῆκαί μου γὰρ «ἔλν ξέρεις, Διάπλασι μου, πόσο εἶναι...

Ὁ Α'. — Ἄν μορφή νάνακαλύψῃ τὸ ψευδώνυμό μου, θά σοῦ πᾶ μπράβο. Ὁ Β'. — Θὰ τὸ ἀντικαλύψω κ' ἄλλιμονο σου.

ΚΑΛΟΣ ΣΑΣ ΜΑΡΣ, Αἰγυπτία

[Ἀρθρον δημοσιευθὲν εἰς τὸ «Ἔθνος» τῆς 20' Ἀπριλίου.]

ΚΑΛΟΣ ΣΑΣ ΜΑΡΣ, Αἰγυπτία παιδιὰ. Καὶ τοῦ χενοῦ τὴν ἄρα γροσὴ τῶν λουλουδιῶν.

Κι' ἐγὼ σὰς ἀγαπῶ, Κυρία Πηνελόπη, εἰς δάματα αὐτὰ ποὶ μοῦ ἄν καμμιὰ φορὰ ἐρῶ νὰ ἐκτελέσῃς μὴ παροργισθῆς, δὲν σημαίνει...

Ὁ Μικροβίος ποὶ μοῦ στένει πρῶτον τὸ ἐσπασθῆκαί μου γὰρ «ἔλν ξέρεις, Διάπλασι μου, πόσο εἶναι...

Ὁ Α'. — Ἄν μορφή νάνακαλύψῃ τὸ ψευδώνυμό μου, θά σοῦ πᾶ μπράβο. Ὁ Β'. — Θὰ τὸ ἀντικαλύψω κ' ἄλλιμονο σου.

Περὶ τὰ μέλη τοῦ Μαΐου στὸ ἔθνος

[Ἀρθρον δημοσιευθὲν εἰς τὸ «Ἔθνος» τῆς 20' Ἀπριλίου.]

Περὶ τὰ μέλη τοῦ Μαΐου στὸ ἔθνος. Θεῶν κ' ἀπὸ τὴν ἴδια πρωταγωνίστρια, θά παιχθῇ τὸ νέον ἔργον τοῦ Α. Σκουρῆ, τριπράχτη κομωδία μετὰ τὸν τίτλον «Μαριτάνα».

ΑΓΡΕΛΙΚΗ

Μὰ αὐτὸν τὸν τίτλον, ἡ συνεργάτρια μου Σκουρῆ Μαριτίνα, πυχούχος τῆς Φιλολογίας, (ἡ Α. Ε.) ἐξέδωκε καὶ ἄλλο βιβλίον γιὰ τὰ παιδιὰ.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΦΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ὅταν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἡ ἀναστροφή, ἂν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τὸν ἀναστροφῆος δρ. 5.

Ἄγρια Καλλιὸν, κ. (ΑΡ) Βελισσοφόρος, ἡ (ΚΑ) Θεανὴ, κ. (ΕΜ) Ἡλιοτόπιον, ἡ (στὸ Διόμοσιν), Παλλικαροῦ, (Ι) Διόμοσιν, (Ι) Μορτίνας, (Ι) Τάφος τοῦ Τουταγχιμέν, ἡ (ΙΙ) Ἄγνη Περιστέριον, κ. (ΔΥ) Νησι τῆς Εὐρυχίας, κ. (ΟΗ) Μπαῦ καὶ Κάω, ἡ (εεε) Ζίνα, κ. (θρόνα με) Ζούρια, ἡ (ΑΠ) Μορβία, ἡ (ΓΥ) Δάκρυ Ἑλλιάδης, ἡ (ΝΑ) Πλάσιον Διαμάντι, κ. (ΧΑ) Ρήνος, ἡ, (Ι).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Αἰὰ 1 εἰς 3 τὸ πολὺ ἀγοράσας δραχ. 1,50 Αἰὰ τὰς περὶ τὸν ἄστρον 30 ἢ λέξις.

Μ.Μ. ἐπιθυμῶν ν' ἀνταλλάξουν — Ἡ Σφόδρα τὸ Γαλιῆν τ. Ἀγίαρας, Ἀδύνα τ. Σαλῶνον, Κορην τ. Ταύρη. — Ἡ Ροζα τὸ Γάιον Ἀθην, Ἀμυδρῶν Ἀμυρῶν, Ζαχαριόστραν, Μαργαριταριῶν, Ἀρμυκόων, Τιτάνια.

Ἡ Διάπλασι ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς Ἐργον τοῦ Κανάκη (χαίρω ποὶ ἐγενεὶς καλὰ ἔδραε σὲ πολὺ διὰ τὸ ἐνδιαφέρε.) Ἀντίβαν (ἐγκάρδια συλλυπητήρια εἰς δύσκει βεκαί Ἰστορία) Χωρ. Ἀναστασίδη (μετὰ χαρὰς, σὰς περιμένω) Δοξασμένην Φουσαντίλλαν (ἡ ἤρτησαν ἐπιπέω νὰ σοῦ γράψῃς περισσότερα ἀπὸ ἐκείνην σου).

ΦΩΤΕΙΝΗ ΣΑΝΤΡΗ

Ἡ κυρία Κυθὴ Θεοφορίδη, ἡ γὰρ μαζ' ἡποκόισ, ὕστερ' ἀπὸ δὲν ἀπονοία, ἐμφανίζεται μεθ' ἑαυτὴν ἀθηνεῶν κοινῶν στὸ δὲ μόνον ἀθηνεῶν. Γὰρ τὴν τὴν ἀντικατέστη ἀπὸ τῆς Κυθῆς ἡ κυρία Κυθὴ Θεοφορίδη, ἡ γὰρ μαζ' ἡποκόισ, ὕστερ' ἀπὸ δὲν ἀπονοία, ἐμφανίζεται μεθ' ἑαυτὴν ἀθηνεῶν κοινῶν στὸ δὲ μόνον ἀθηνεῶν.

Πνευματικὰ ἄσκησις

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 207 Διαγωνισμοῦ Ἀθῶνων. Αἰ ἄσκησις δεκάτι μέρη, τῆς 5 Ἰουλίου.]

269. Δεξιόγραφος Βασιλεπούλα μυθική τὸ πρῶτον [μου], Πληθὺς ἀνθρώπινο τὸ δεύτερον [μου] Καὶ σύντροφος μεγάλου βλεπέεις Στὸ σίγολο μου. [ἤρωτος]

ΑΥΣΕΙΣ

1. Πυρεῖον (πύρ, ὄν). — 2. Κάροο (Κάρ, ὄν). — 3. Ὀνός-ὄνος. — 4. Ἐρρος-Ἐρρος-Ἐρρος. — 5. Ἄνευ τὸλ 6 Α Θ Η Ν Α Ι μ η ς οὐδερμία Α Ι Ι περὶ δόδος (Δαμ- Β Ο Λ Γ Α Σ βάνομεν ἀπὸ ἐν Ο Ρ Ρ Α Χ γράμμα ἐκ τῆς Ρ Κ Η Α γ καὶ τῆς α Ο Ι γορμῆ, ἀνα- Σ Α γνωσκόμεν δὲ τὴν β ὡς ἔχει — 7. ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ (ἀμνός, μισός, νόμος, ἄμμος, σάνις, ἴσιον, ὄνομα). — 8. ΟΔΥΣΣΕΥΣ (Ὀμός, Δύο, Ὑδρῶν, Σιμός, Σάφρα, ἔρμης, Ὑμνος, Σίτος). — 9. Κάλλιο πέντεκαὶ σὸ χέρι παρα δέκα καὶ 11. Β Ε Μ Ο Λ κατέγει. — 10. Ε Π Ι Ρ Ε ἔλλιος μὴ γίνω. Μ Ι Δ Α Σ (ἔξ ἄλλος, μὴ γῆ, Ο Ρ Α Γ Ε νοῦ). Λ Ε Σ Ε

ΤΟΜΟΙ

Τῆς Α. Γεργιάδου (1873-1893) ἀπὸ τούτους ἐκδοθέντας 24 τόμους ὑπάρχουν ἀκόμη μόνον οἱ ἑξῆς ἐπτά: δρ. 7ος, 12ος, 14ος, 18ος, 19ος καὶ 20ος. Ἐπιστολὸς τόμος δραχ. 15, ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος δραχ. 18, διὰ τὸ «Ἐσωτερικόν καὶ δραχ. 20 διὰ τὸ «Ἐξωτερικόν».

Τῆς Β. Περγιάδου (1894-1922) ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τίμοι, 29 ἐν ὅλῳ. Ἐπιστολὸς τόμος δραχ. 47 καὶ ραμμένος δρ. 50. Ταχυδρομικὰ τέλη ἐκαστοῦ τόμου προσθετέα εἰς τὸς ἀνω τίμους: Διὰ τὸ «Ἐσωτερικόν» δραχ. 2 ὁ ἄρραφος καὶ δρ. 5 ὁ ραμμένος, διὰ δὲ τὸ «Ἐξωτερικόν» δρ. 12, — εἶτε ἄρραφος εἶτε ραμμένος.

Τὸ πρῶτον καθήκον τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ εἶναι ἡ ἐμπροσθεν ἀναστροφῆς τῆς συνδρομῆς του.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Δια 1 έως 10 το πολύ λέξεις με άλλα στοιχεία δε. 4 (το ελάχιστον τιμήμα.) Πρώτον των 10 λέξεων 40 λεπτά ή λέξεις, με παχία με στοιχεία από 50, και με κεφαλαία λεπ. 60. Ο χορηγός στίχος διαρκώς 2. Η προκλητική είναι απαραίτητος. (ΚΓ - 689α)

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ

Όσα Διαπλάσονται θέλουν όστε να μάθουν Γαλλικά, εϊ ε να προοιμιασθούν γι' ανώτερας σπουδās σ' αυτή τή γλώσσα, δε γράψουν: Κον Γιάννη Χιδηρόγλου, Καθηγητή τής Γαλλικής, Δόκιον Κωνσταντινίδη, Λεωφόρος 'Αλεξάνδρας, 'Αθήνας. (ΚΓ - 180 α')

ΜΑΥΡΗ ΣΚΙΑ

Σύλλογος ΑΡΑΠΛΑΩΝ. Σκοπός: Ξεσκεπασα. 'Αρχηγός: Κουμκουίνος. 'Υπαρχηγός: Παλιούλου κλπ. Προσχωός άρχαιρεία. ΤΡΕΜΕΤΕ!!! (ΚΓ - 689β)

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Διαγωνισμός Μ. Μυστικών Βραβεία δύο: 'Αόγια τής Πλώρης. 'Εκλεχτής Σελίδας. Προθεσμία ζήμνος. Δίσις άγγελίας ΚΓ-202. (ΚΓ - 691)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ 'ΚΕΡΑΥΝΟΣ

ΚΕΡΑΥΝΙΤΙΚΟΣ ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ ΤΡΟΥΓΕΡΑ τήν έρας τή χυλοπητ' για το Δευτεριά ή θάνατος στοιχηματίζομεν, 'Εμεις στελλομα στη Διάπλωση 100 δεχ. ΛΕΒΕΝΤ'ΣΙΑ, κατάθεσε πρώτα στη Διάπλωση κ'άνενα στοιχηματάκι, γιατί δεν σε πιστεύουμε και λίγα τά λόγια σου. ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΩΝ, δεν παύεται, έχει καλώς, ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΡΟΝΤΗ, πάντοτε θα έχεις τήν φίλλαν μας. ΣΥΛΛΟΓΟΣ 'ΝΙΚΗ, δεν δεχόμεθα τόν πόλεμον, καθότι όλα τας τά ψευδάνθημα είναι ξεσκεπασμένα πρό πολλού. Και λίγα κ'αυτά για ποικιλία: Δόκιμος των 'Αθηνών = 'Ελένη Ρούβα, Κόμης τω 'Εράχ = Μοσχολάς, Γυναικία = Γεωργία Κουκουλάκη, Χαλκονοποία = Δήμητρα Κουκουλάκη, Κόμης των 'Αχαρνών = Λαζαρίδου. Κάτον τά κορίτσια)

ΛΕΥΤΕΡΙΑ Η ΘΑΝΑΤΟΣ

ΑΗΤΤΗΤΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ (ΚΓ - 692) Ρίτα, Δόν, 'Αρχιδιάβολο, Νόρμα, Παπαρούνα, άλληλογραφούμε; Γράψατε μέσω Διαπλάσεως. Γκωμπιό (ΚΓ - 693) Ονειρο τής Κόπρας, για τή γιορτή σου χίλιες καρδιόβγαλτες εύχές. 'Αργύρι, Γκωμπιό (ΚΓ - 694)

Ψευτοκαληκ'αράδες ΚΑΡ'ΚΑΡ (κ. κ. ΜΟΣΧΑΤΟΣ ΔΑΙ-ΔΗΡΟΛΗΣ). Στεκόμαστε σάν Πόρτ' 'Αρθούρο Μπροστά σας και γελάμε, μά τό ζουναρί σ' εδν άμολάμε. Quel premonari! ΧΟΛΕΡΑ, ΓΥΨ (ΚΓ - 695)

Μπαίνοντας στό Διαπλάσοκο-Μαμο χορηγηδών στό σκονοιμέ να ζουναρία τών βλάμηδαν Καρ'Καρ. Καλέταν Φουρτούνας

Καλλιτεχν. Διαγωνισμός σ. ρ. 'Αγγράφων και Μ. Μυστικών άνευ ανταποδοσεως. Συμ. στοχή 50 λεπτ. Βραβεία δύο. Προθεσμία μήνας. Δίσις: 'Ηλίαν Τσιλιβήν (δια Γ. Ε.) Καλάμας. Γιγαντιμάχος 'Ελλην (ΚΓ - 697)

Η ΠΑΡΕΑ ΤΟΥ ΓΡΙΓΡΗ - στον άσκαλο μας μπάνει κι' αυτή. 'Εχει άσχοπον σκιοπον - προφυλαχθήτε τό λοιπόν! (ΚΓ - 698)

ΚΑΡΟΥΜΠΑ, ΚΑΡΚΑΛΕΤΣΟ, τόσο λοιπόν φοβηθήκατε τά κορίτσια, όστε γυρεύετε συμμαχίες; φτω σ'ε να μήν άβασκαθήτε! ΠΑΛΛΙΚΑΡΟΣ, ΔΙΑΔΟΣ, ΜΟΡΤΑΡΟΣ. (ΚΓ - 699)

Ο Σύλλογος 'Ελπίς, εύχαριστείθε θερμώς τόν κ. Μενέλαον Βενιζελόγην διά τήν συνουσίαν (ΚΓ - 700)

Ο Τάφος τ'ε Τουταρχάμεν χι-φροτά θλους και όλες και περιμένει τον Δαρδεν Κάραβον να τόν ανακαλύψη. Νά προσέχη μή πειδήνη και αυτός. (ΚΓ - 701)

Εισερχομένη στον μυθόδατα Εκηπο τής Διαπλάσεως, χαιρετώ τά δρούατα λουλουδία τής, ιδιαίτερας τής Μάγισσα. Καρουμπα ψευτοπαληκ'αρά, αν μ'αρεσει βρές με. 'Αγρό Περιστεράκι (ΚΓ - 702)

Οποιοι και όποιοι, Διαπλάσο-ποια, νοιόθουν διαί έχουν άιτρονιότεριες και συμπονετικές καρδιές δε στείλουν ένα γράμμα ή τετραδίο Μ. Μ. σ'ένα δυστυχισμένο πρόσωπον. Δίσις: Πάνον Οικονομίδην, ρ. Γ. 'Αθήνας (διά Εδμήτην Καρδιανός). Εδμήτης Καρδιανός (ΚΓ - 190β)

ΜΑΥΡΗ ΣΚΙΑ

Μαριέλλ' Φιφή, εύχαριστώσ' στείλτε πρώτη. Δίσις: Ηέλένη Ρεσσ, Χίον. Συντροφιά Νέων, στείλτε κανονισρόν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΕΝΙΑ, ΡΟΖΑ (ΚΓ - 704)

ΕΠΙΧΑΝΑΣΤΑΤΗ, ΑΦ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ-ΠΑΙ, ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΚΥΡΠΟΥ, ΔΙΑΔΟΛΟΠΑΙΔΟ, ΙΑΒΕΡΗ, ΔΟΞΑΣΜ, ΤΡΟΑΙΑ, ΦΡΑΟΥΔΑ, ΑΡΑΤΕ, ΚΑΡΛΟΤΤΑ, ΦΑΣΜΑ, ΚΟΔΩΜΒΕ, 'Αμέτρητα εύχαριστώ για τήν ύποστήριξη Κι όσοι μ' εύγενική προθυμία με ψήφισαν, δε δεχθούν τή βαρεία εύγνωμοσύνη μου. Κόμηςσ' των 'Αχαρνών, εύχαριστώ θερμότατα. Γράψε στην παρακάτω διεύθυνση. ΗΛΙΟΓΕΝΝΗΤΗ (ΚΓ - 705)

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΥΛΛΕΚΤΑΙ, Προκη-γρήσοω διαγων. γραμματοσ. καθ'εσών. Στους στέλλοντας, 2 - 5 σειρές ή 25 - 50 γραμματόσ. άπαντά με μίαν ώραίαν σειράν Οδηγούσας. Βραβεία Πέντε πρώ-τότυπα. Προθεσμ. τζήμνος. Προηγούμενος άκυρόβαται. Δίσις: Κ. Μανδάρη, 'Ηράκλειον. Εμ-πρός, συμφρόνος ούς είναι! Λά-βετε μέσο: όλοι. (ΚΓ - 706)

Μαίεσ' Διάβολο, χρόνια πολλά Ματ'η γιορτή σου. Χαρουμάκι

ΚΓ' - 707) 'Ακράτητο Γέλιο, εύχαριστώσ', Α μά ή Διάπλωση δεν επιτρέπει παρά με όμοφιλους. Τρελλή 'Αγάπη (ΚΓ - 707α)

Αποτελέσω Διαγων. Γραματο-σώμων. α) Μυστηριώδης Βα-ρώνος β) Διαβολόπαιδο. ΚΟΔΩΜΒΟΣ (ΚΓ' - 708)

Αμυθά Λαμψις, εύχαριστώ' θα στείλω άργό'ερα. Γλυκοχάραμα (ΚΓ' - 709)

Φούξια, Μάγισσα, Θέλω, Μάε, Πίστις-Παράς, ανταλλάσομε Μ. Μ.; 'Ανεβακατέβασμα (ΚΓ' - 709α)

ΜΑΥΡΗ ΣΚΙΑ

Εισερχομένη εις τό σαλονάκι Ετ'ης Διαπλάσεως, χαιρετώ ό-παντας. Νησί τής Βιτυχίας (ΚΓ' - 711)

ΝΑΥΤΟΠΟΥΛΟ, Γεια χρεα σου, δέχομαι. Γράψ'ε μέσω Διαπλ. σημειώνων Δ'ίν σου. ΔΙΑΒΟΛΟΓΙΑΤΡΟΣ (ΚΓ' - 712)

Αστynomικοί, βρέστε με, άλλ' προσοχή να μή τήν φάτε κα-τακέφαλα. ΜΠΑΜ ΚΑΙ ΚΑΤΩ (ΚΓ' - 713)

Μαίεσ' Διάβολο, μυριάς εύχάς Ματ'η γιορτή σου. 'Ελληνική Καρδιά (ΚΓ' - 715)

Α' Διαγων. Συλλόγου «ΕΝΩ-ΑΣΙΣ». Προκηρύσομεν Δια-γων. Μ. Μυστικών. Συμμετοχή δραχμή. Προθεσμία μην. Βρα-βεία δύο. Δίσις: Χανιώτην, 'Αν-δρούτσον 145. Πειραιά. (ΚΓ' - 716)

Αλληλογραφώ με όλες τις δια-πλάσοποίες και διαπλάσο-ποια, προπαντός 'Αθηνών. Γρά-ψατε: Α. Διβιτσιανή, ρ. Γ. 'Αθή-ναι. Εύχαριστούσα έκ προτέρων, περιμένο. ΡΕΑ (ΚΓ' - 717)

Ψευτοκαληκ'αράδες ΚΑΡΟΥΜ-ΠΑ, ΚΑΡΚΑΛΕΤΣΕ, τά λό-για δεν π'άνονται. Σ' ά έργα φαί-νετ' ή παληκαριά. Εμπρός λου-πόν, εσκιονάτε τά ζουναρία σας. 'Εδώ σε θέλω Καρ'Καίβουρα να περπατάς στα κάβρουνα. ΜΠΕΡΤΟΔΟΥΛΟΣ (ΚΓ' - 718)

Καρούμπα, Καρκαλέτος; 'Εκ-δικητή; Κάτου ό ποδάγυρος; Σκεφθήτε τό καλά. ΝΟΣΤΑΓΓ' ΣΜΥΡΝΙΟΠΟΥΛΑ (ΚΓ' - 719)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ 'Μ. Κ. Γ.' ΓΙΑ ΝΑ ΣΕΡΕΤΕ: Μαθρός τ. Βενετίας = Κρησής, Σκαλαρ-πόβιος = Κυπριώτης, Νοσταγ. Σμυρνοπούλοσ = Μαρίνα 'Ακέρην, Μυστηρ. Νήσοσ = Βουρνάζοσ άδ-τοφάτωρ «Ακτι-Ρόχα». ΚΑΥ' ΜΠΕΛΗΣ - ΓΚΑΒΑΣ (ΚΓ' - 720)

ΓΥΝΑΙΚΑ, για τή γιορτή σου τις πιο καρδιόβγαλτες εύχές μου. ΦΡΑΙΑ ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΔΑ (ΚΓ' - 721)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΟΥΣΩΝ Πρόεδρος: Πολύμνια, Ταμία: Ερατώ, Μέλη: Θάλεια, Μελο-πομένη, Τεοφύκωρη, Εδέσση, Καλλιόχη Οδύνια, Κλειώ Σκο-πές ποικίλος.

ΚΓ' - 722) =Ρ. Κ. Π. =

Ακυρόναι όλες τις συμφίλεσ, Ακυρόναι πόλεμον εναντίον 'Νίκης και 'Μ. Κ. Γ. = 'Νίκη, τό όνομα αυτό δεν σου άείζει. Σε λίγες μόνον έβδομάδες θα γίνης 'Ηττα (με πολλά Τ). Ανακάλυψε ντε κι' έμάσ. Τί νο-μίζεις, πός δια τά μέλη σου θα άνακαλύπτης; - 'Μ. Κ. Γ.' τί μου γλυκο-ακρό-γίνοσαι; 'Αούθα...ααα...ααα Γ! (ΚΓ' - 723)

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ, για όστις σπουδαίεσ άνακαλύψεις σεσ, ούσ χαρίζω ένα μάτοσ σκόρ-δα και ιδιαίτερωσ στον άρχηγόν αυτήσ τόν μεγαλόσταυρο τής Ή-λίουσ. 'Αν θέλης τά όσατα έξη-γούμεθα εις τήν ΧΑΝΘ. ΔΟΝ ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ (ΚΓ' - 724)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΟΝ ΦΑΣΟΥΛΑΚΗ: Α' βραβείον Μ. Μυστικών: Φάσος, β. Σπύργη. Α' Γρομ-μαιοσημων: Χουσακόρ. (ΚΓ' - 725)

Εισερχόμενοι στον Διαπλάσιό-κοσμον κυρθόσομεν τόν πό-λεμον εναντίον όλων. Σ' όποιον μας βοηθ' έμειν 500 δεχ. ΖΟΥΡΑΙΑ, ΜΟΥΡΑΙΑ (ΚΓ' - 726)

ΚΑΡΟΥΜΠΑ, ΚΑΡΚΑΛΕΤΣΕ, Μήπως σκέπτεσαι να πάσ για Πατριώχη; 'Ελα, να σε χαιρο-τονήσομε !!! ΜΑΣ, ΔΑΙΔΑΨ, ΚΑΤΩΝ (ΚΓ' - 727)

Ανταλλάσω Μ. Μυστικά με ό-λους και όλες. 'Όσοι θέλουν δεσ' μοδ στείλουν μίσησ Διαπλάσεως και θα τούς άπαντήσω. ΑΓΓΕΛΟΣ ΕΙΡΗΝΗΣ (ΚΓ' - 730δ)

ΜΑΥΡΗ ΣΚΙΑ

(ΚΓ' - 728)

ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΓΕΙΡΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ: Α' ΠΡΩΤΟΣ: Σκίτσος τού Βενιζέ-λου ή Κωνσταντίνου, τά καλλί-τερα να βραβευσθούν. ΔΕΥΤΕΡΟΣ: Γ'όψορ (ΚΓ' - 729)

Ο π'ορ (12|12) με 6 άντελει. Αί τρείσ όριότ'εραί θα βραβευ-σθούν. Δίσις: Βαϊνογλου, 'Αρέρωφ 7-Γ. 'Αθήνας.

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΙ (ΚΓ' - 729)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

'ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ: Ιδρυθείσ εν 'Αθήναισ, Σελουί Διαδόσις Διαπλάσεως, Προ-κηρύξει Διαγωνισμόν και 'Αντα-λαγή Μ. Μ. Ζητούται μέλη. - 'Ο 'Αρχηγός 'Αθανάσιος Δάκος. Πρώτος Διαγων. Διαγ'ηματοσ. Βραβεία δύο, Β'βάτι 15 δραχμών. Συμμετοχή 50λεπτοσ. Στείλατε όλοι: Σύλλογον 'Ελληνική 'Επα-νάστασις, Βουλγαρή, 17 'Αθήνας. (ΚΓ' - 731)

Μάγισσα, τό καλοκαίρι ίσως περ'ίσω από τή Σάμο άλλ'η-λογραφούμε διά γνωριμίαν; Πε-ριμένο; Α. Δημητρίου, ρ. Γ. 'Α-θήνας. ΚΕΡΑΥΝΟΒΟΛΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ (ΚΓ' - 732)

ΚΑΡΟΥΜΠΟΚΑ'ΚΑΛΕΤΣΑΡΕ Κάτου ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ Κάτου. ΔΙΑΒΟΛΟΠΑΙΔΟ